

รายงานสถานการณ์การระบาดของสัตว์ร้ายพารา (อาการเปลือกแห้ง/อาการหน้ายางแห้ง) ประจำวันที่ 6 มีนาคม 2567

ลำดับ	จังหวัด	พื้นที่ยีนต้น (ไร่)	พื้นที่ระบาด (ไร่)	พื้นที่ระบาด สัปดาห์ก่อนมา (ไร่)	พื้นที่ระบาด สัปดาห์นี้ (ไร่)	เพิ่มขึ้น/ลดลง/คงที่ (ไร่)
	รวม	17,890,144.79	6,543.25	3,297.25	6,543.25	เพิ่มขึ้น 3,246.00
1	ตรัง	1,467,127.00	3,236.00	-	3,236.00	เพิ่มขึ้น 3,236.00
2	สกลนคร	246,716.99	2,623.25	2,623.25	2,623.25	คงที่
3	ยโสธร	102,176.00	667.00	667.00	667.00	คงที่
4	กระบี่	583,985.33	10.00	-	10.00	เพิ่มขึ้น 10.00
5	สุราษฎร์ธานี	2,053,435.87	7.00	7.00	7.00	คงที่
6	ชัยนาท	943.35	-	-	-	-
7	ปทุมธานี	295.00	-	-	-	-
8	พระนครศรีอยุธยา	5.00	-	-	-	-
9	ลพบุรี	1,019.00	-	-	-	-
10	สระบุรี	1,915.00	-	-	-	-
11	กาญจนบุรี	98,556.75	-	-	-	-
12	นครปฐม	11.20	-	-	-	-
13	ประจวบคีรีขันธ์	28,680.75	-	-	-	-
14	เพชรบุรี	20,389.00	-	-	-	-
15	ราชบุรี	33,388.50	-	-	-	-
16	สุพรรณบุรี	5,951.00	-	-	-	-
17	จันทบุรี	254,996.15	-	-	-	-
18	ชลบุรี	145,363.00	-	-	-	-
19	ตราด	268,598.00	-	-	-	-
20	นครนายก	610.00	-	-	-	-
21	ปราจีนบุรี	28,349.75	-	-	-	-
22	ระยอง	438,986.09	-	-	-	-
23	สระแก้ว	63,695.00	-	-	-	-
24	กาฬสินธุ์	178,194.06	-	-	-	-
25	ขอนแก่น	21,596.70	-	-	-	-
26	ชัยภูมิ	47,954.47	-	-	-	-
27	นครพนม	260,231.24	-	-	-	-
28	นครราชสีมา	16,351.36	-	-	-	-
29	บึงกาฬ	941,181.50	-	-	-	-
30	บุรีรัมย์	103,790.37	-	-	-	-
31	มหาสารคาม	3,725.08	-	-	-	-
32	มุกดาหาร	261,675.75	-	-	-	-
33	เลย	524.83	-	-	-	-
34	ร้อยเอ็ด	683,850.17	-	-	-	-
35	ศรีสะเกษ	173,524.07	-	-	-	-
36	สุรินทร์	159,405.93	-	-	-	-
37	หนองบัวลำภู	105,402.00	-	-	-	-
38	อำนาจเจริญ	75,421.52	-	-	-	-
39	อุดรธานี	388,650.32	-	-	-	-
40	อุบลราชธานี	269,012.66	-	-	-	-
41	ชุมพร	151,569.00	-	-	-	-
42	นครศรีธรรมราช	843,819.93	-	-	-	-
43	นราธิวาส	1,729,587.08	-	-	-	-
44	ปัตตานี	138,079.06	-	-	-	-
45	พังงา	234,714.00	-	-	-	-
46	พัทลุง	980,447.00	-	-	-	-
47	ภูเก็ต	63,492.00	-	-	-	-
48	ยะลา	1,173,008.00	-	-	-	-
49	ระนอง	240,856.24	-	-	-	-
50	สงขลา	1,383,958.65	-	-	-	-
51	สตูล	665,318.06	-	-	-	-
52	กำแพงเพชร	17,242.00	-	-	-	-
53	ชัยนาท	147,665.24	-	-	-	-
54	เชียงใหม่	357.00	-	-	-	-
55	ตาก	2,407.00	-	-	-	-
56	นครสวรรค์	2,639.75	-	-	-	-
57	น่าน	158,748.90	-	-	-	-
58	พะเยา	119,536.18	-	-	-	-
59	พิษณุโลก	107,726.50	-	-	-	-
60	เพชรบูรณ์	47,824.97	-	-	-	-
61	แพร่	41,157.27	-	-	-	-
62	ลำปาง	21,623.03	-	-	-	-
63	ลำพูน	6,598.00	-	-	-	-
64	สุโขทัย	42,259.00	-	-	-	-
65	อุดรดิตถ์	8,530.17	-	-	-	-
66	อุทัยธานี	25,295.00	-	-	-	-

หมายเหตุ

พื้นที่ยีนต้นจากระบบสารสนเทศข้อมูลเพื่อการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย ข้อมูล ณ วันที่ 6 มีนาคม 2567

คำแนะนำการป้องกันการเกิด อาการเปลือกแห้งยางพารา

Tapping Panel Dryness (TPD)

อาการผิดปกติทางด้านสรีระวิทยา ไม่มีเชื้อโรคเป็นสาเหตุ เป็นความผิดปกติของการไหลของน้ำยาง ทำให้ผลผลิตลดลง จนกระทั่ง ไม่มีน้ำยาง แบ่งเป็น 2 แบบ

แบบชั่วคราว : เกิดจากการกรีดยางที่เกินไป/การใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง ไม่เหมาะสม/การกรีดในสภาพแวดล้อมที่แห้งแล้งเกินไป เมื่อหยุดกรีดระยะหนึ่งต้นยางสามารถให้น้ำยางได้ตามปกติ

แบบถาวร : เป็นอาการเปลือกแห้งที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้

สาเหตุ

- ❶ การกรีดยางที่เกินไป
 - ❷ สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม
 - ❸ การใช้สารเคมีเร่งน้ำยางมากเกินไป
 - ❹ พันธุ์ยางอ่อนแอต่อการเกิดอาการเปลือกแห้ง
- อาจเกิดจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งหรือหลายปัจจัยร่วมกัน

การป้องกันการเกิดอาการเปลือกแห้ง

การกรีดยาง

- ไม่ควรกรีดต้นยางที่ยังไม่ได้ขนาดเปิดกรีด
- ไม่ควรกรีดยางทุกวัน หรือกรีดติดต่อกันหลายวัน
- ควรหยุดกรีดในระยะที่ต้นยางมีการผลิใบใหม่

การใช้สารเคมีเร่งน้ำยางไม่เหมาะสม

- ควรใช้กับระบบกรีดที่มีวันหยุด
- ไม่ควรใช้สารเคมีเร่งน้ำยางในช่วงแล้ง

ใส่ปุ๋ยต้นยางพาราให้สมบูรณ์แข็งแรง

กรีดยางตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย

ภาพ : สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองยโสธร

ที่มา : อารมณ โรจน์สุจิตร์ ศูนย์วิจัยยางสุราษฎร์ธานี

เรียบเรียง : กลุ่มพยางกรณและเดือนการระบาคัดรูพืช กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย

หลักการและระบบกรีดยางพารา

การกรีดยางที่ดีก็เหมือนกับการจะทำอะไรสักอย่าง หากต้องการให้วิธีการและขั้นตอนดำเนินไปถูกต้องก็จำเป็นต้องกำหนดหลักการ หรือเป้าหมายที่ต้องการขึ้นมาก่อน ซึ่งหลักการในการกรีดยางที่ดี มี 4 ข้อ ดังนี้

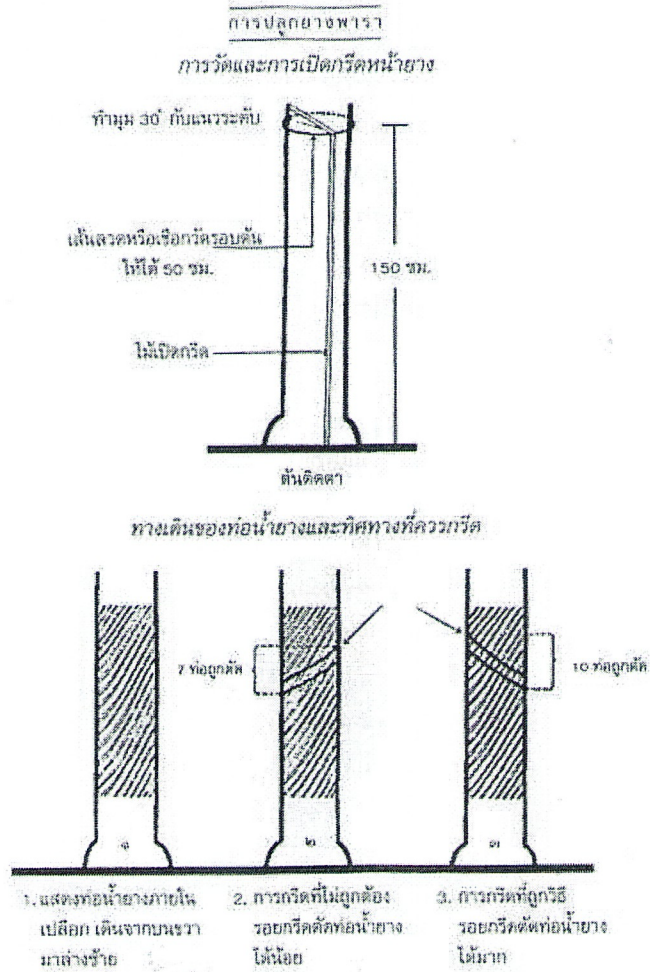
1. กรีดยางให้น้ำยางมากที่สุด ข้อนี้คงไม่มีใครที่จะปฏิเสธอย่างแน่นอน เนื่องจากน้ำยางจะมีอยู่ในท่อน้ำยางที่อยู่ในเปลือกชั้นใน ยิ่งเข้าไปใกล้เยื่อเจริญ (Cambium) มากเท่าใดจำนวนท่อน้ำยางก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นการกรีดยางในแต่ละครั้งเพื่อให้ได้น้ำยางมากที่สุดก็คือ
 - กรีดยางจากซ้ายบนลงมาจากขวาล่าง เพื่อให้ตัดท่อน้ำยางให้มากที่สุด (ท่อน้ำยางเรียงตัวเอียงประมาณ 3 องศา เวียนจากขวามาซ้าย)
 - การกรีดยางให้ลึกเข้าไปใกล้เยื่อเจริญมากที่สุดเพื่อให้ตัดท่อน้ำยางให้มากที่สุด แต่ต้องไม่ทำให้เยื่อเจริญเสียหาย หากเรากรีดยางห่างจากเยื่อเจริญ 1.0 มิลลิเมตร เราจะตัดท่อน้ำยางได้ประมาณ 50% แต่หากเรากรีดยางให้ลึกลงไปอีกโดยห่างจากเยื่อเจริญ 0.5 มิลลิเมตร เราจะตัดท่อน้ำยางได้มากถึงประมาณถึง 80%
 - ความยาวของรอยกรีด การกรีดยางครั้งละต้นหรือ 1/2 ย่อมได้น้ำยางมากกว่าการกรีดยาง 1/3 ของลำต้น เพราะรอยกรีดยาวกว่าทำให้สามารถตัดท่อน้ำยางได้มากกว่า
 - มุมกรีดควรมีขนาดพอเหมาะคือ 30 องศา กับแนวระดับ
 - ความหนาของเปลือกยางที่กรีดหรือถูกเฉือนออกมาหากบางเกินไปก็จะได้น้ำยางน้อย แต่ถ้าหนาเกินไปก็จะทำให้สิ้นเปลืองเปลือกยาง
 - การกรีดยางด้วยวิธีการกระตุกข้อมือ จะทำให้มีดีเอ็นเอเปลือกยางด้วยความเร็วอย่างฉับพลัน และด้วยมีดที่คมอยู่เสมอจะทำให้รอยเฉือนคม ทำให้ได้น้ำยางมากกว่าการกรีดยางด้วยวิธีลากด้วยท่อนแขน
 - การกรีดยางวันเว้นวัน จะทำให้ต้นยางมีเวลาในการสร้างน้ำยางได้เต็มที่ ซึ่งจะช่วยให้ได้รับน้ำยางมากกว่าการกรีดยาง 3 วันเว้น 1 วัน
 - ควรกรีดยางในช่วงเวลาประมาณ 3.00 น.-5.00 น. ซึ่งเป็นช่วงที่อากาศเย็น ส่งผลให้น้ำยางไหลได้นาน ผลลัพธ์ก็จะได้น้ำยางมากตามไปด้วย
2. ให้ความสำคัญให้กับต้นยางน้อยที่สุด ต้องยอมรับว่าการกรีดยางเป็นการทำร้ายต้นยางชนิดจำเป็นต้องทำ ดังนั้น การกรีดยางที่ดีก็ควรจะเป็นการกรีดยางที่ทำร้ายต้นยางให้น้อยที่สุด หลักการในข้อนี้ก็เพียงแต่เราต้องไม่กรีดยางให้บาดถึงเยื่อเจริญนั่นเอง วิธีการก็คือผู้กรีดยางต้องมีความชำนาญมากพอ และวิธีการกรีดยางที่ใช้การกระตุกข้อมือแทนการลากท่อนแขน (การกระตุกมีดจะเฉือนเปลือกยางให้ขาดออกมาเป็นชิ้นเล็ก ๆ ถ้าเกิดพลาดพลั้งถึงขั้นบาดเยื่อเจริญบ้างก็จะบาดเป็นแผลเล็กต้นยางสามารถเชื่อมหรือประสานแผลเข้าด้วยกันได้ แต่การลากด้วยท่อนแขนจะเฉือนเปลือกยางเป็นชิ้น ๆ ยาวกว่า หากพลาดพลั้งก็จะบาดเป็นแผลที่ยาวกว่า)

3. กรีดให้ได้ยาวนานที่สุด ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจะกรีดอย่างไรให้ได้นานที่สุด (คุ้มค่าแรงและหยาดเหงื่อที่เราอดทนตรากตรำกัดเปิดฝนมมาตั้งแต่การโค่น-กวาด-เผา-ไถ-ขุดหลุม-ปลูก-ซ่อม-กำจัดวัชพืชและใส่ปุ๋ย (ครั้งแล้วครั้งเล่า) ก็คือกรีดที่ไม่บังไม่หนามากเกินไป และการมีวันหยุดกรีดเพื่อให้ต้นยางได้มีเวลาในการสร้างน้ำยางมาทดแทนน้ำยางที่ถูกกรีดออกไป ซึ่งโดยคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตรที่คำนึงถึงต้นยางเป็นอันดับแรก แนะนำว่าถ้าเป็นยางพันธุ์ RRIM 600 แล้วละก็ควรกรีดครั้งต้นวันเว้นวัน หากเริ่มกรีดที่ระดับความสูง 150 เซนติเมตร หน้ากรีดแรก ก็จะกรีดได้ประมาณ 5-5.5 ปี หน้ากรีดที่สองก็อีก 5-5.5 ปี รวมสองหน้ากรีด(เปลือกแรก) ก็ 10-11 ปี สำหรับเปลือกที่สองก็ประมาณว่า 10-11 ปี เท่า ๆ กัน รวม 2 หน้ากรีด ก็ 20-22 ปี แต่ถ้าเรากรีดแบบ 4-5 วันเว้น 1 วัน แม้จะเป็นการกรีดเพียง 1 ใน 3 ของลำต้น หน้ากรีดทั้งสองหน้าก็จะหมดไปในเวลา ไม่เกิน 16 ปี
4. เสียค่าใช้จ่ายในการกรีดน้อยที่สุด

ระบบกรีดยางพารา

เมื่อทราบหลักการกรีดยางพาราที่ดีแล้วที่เราต้องการอะไรบ้าง ก็หันมาพิจารณาสวนยางพาราของเราเองว่าจะใช้ระบบกรีดแบบใด ซึ่งย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น พันธุ์ยาง นอกจากนี้ในความเป็นจริงสภาพของสวนยางพาราก็มีหลายแบบ เช่น อาจเป็นสภาพสวนยางที่กำลังจะเริ่มเปิดกรีดใหม่ (ซึ่งจะเป็นการกรีดยางหน้าปกติ) หรือเป็นการกรีดสองหน้าต่างระดับ หรือเป็นการกรีดยางหน้าสูง หรือเป็นการกรีดยางก่อนโค่น ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะการกรีดยางหน้าปกติ ซึ่งเป็นการกรีดยางที่ระดับความสูงตั้งแต่ 150 เซนติเมตรลงมา ระบบกรีดยางหน้าปกติที่แนะนำโดยสถาบันวิจัยยาง มี 5 ระบบ ดังนี้

1. กรีดครั้งลำต้นวันเว้นสองวัน เหมาะกับยางพาราทั่ว ๆ ไป โดยเฉพาะพันธุ์ยางพาราที่อ่อนแอต่ออาการเปลือกแห้ง อาทิ พันธุ์ BPM 24, PB 235, PB 255, PB 260 และ RRIC 110
2. กรีดครั้งลำต้นวันเว้นวัน ใช้ได้กับพันธุ์ยางพาราทั่ว ๆ ไป เช่น พันธุ์ RRIM 600
3. กรีดครั้งลำต้นสองวันเว้นหนึ่งวัน ใช้กับสวนยางพาราที่กำลังเริ่มกรีดเปลือกสองหรือเปลือกงอกใหม่ หรือสำหรับสวนยางขนาดเล็กกว่า 10 ไร่ (ทั้งเปลือกแรกและเปลือกสอง) แต่จำนวนวันที่กรีดต่อปีไม่ควรเกิน 160 วัน ระบบนี้ไม่ควรใช้กับพันธุ์ยางพาราที่อ่อนแอต่ออาการเปลือกแห้ง
4. กรีดหนึ่งในสามของลำต้นสองวันเว้นหนึ่งวัน ใช้กับสวนยางพาราที่กำลังเริ่มกรีดเปลือกสองหรือเปลือกงอกใหม่ หรือสำหรับสวนยางขนาดเล็กกว่า 10 ไร่ (ทั้งเปลือกแรกและเปลือกสอง) แต่จำนวนวันที่กรีดต่อปีไม่ควรเกิน 160 วัน ระบบนี้ไม่ควรใช้กับพันธุ์ยางพาราที่อ่อนแอต่ออาการเปลือกแห้ง
5. กรีดหนึ่งในสามของลำต้นวันเว้นวันโดยควบคุมการใช้สารเคมีเร่งน้ำยางความเข้มข้น 2.5 % ระบบนี้ไม่ควรใช้กับพันธุ์ยางพาราที่อ่อนแอต่ออาการเปลือกแห้ง และไม่ควรใช้กับสวนยางพาราในเขตแห้งแล้ง

ภาพที่ 1 การวัดและการเปิดกรีดหน้ายาง

อ้างอิง : การยางแห่งประเทศไทย. (2024). *หลักการและระบบกรีดยางพารา*, สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2567

จาก <https://km.raot.co.th/km-knowledge/detail/272>

ภาพที่ 1 : การยางแห่งประเทศไทย. (2024). การกรีดยาง - การกรีดยางพารา, สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2567

จาก <https://km.raot.co.th/km-knowledge/detail/274>